

# Hüzünlü Kalbimin Tek Sahibi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Mayıs 2019

Sözcük dağarcığıma eklemek istediğim yeni kelimeler var ve hepsi de sevginin birer türevi olmalı elbette güven duygusunun da.

Sözcük bağlamında içtiğim efsunlu iksir, biliyorum ki beni kör, dilsiz ve de s/ağır yaptı.

Hangi bina ise yıkılan ve hangi duygumsa yoksunluğa eşlik eden...

Mutlanan söylemler de var elbette ve benim haricimde insanların birbirleriyle kurdukları o bağ'a asla müdahil olmadığım.

Havanın etkisi var madem neden güneşin peşi sıra takıldım da sokak sokak ihanet b/içiyorum belki de şehir şehir ve meftunu olduğum doğallığıma nazire eden yolsuz kalmış bir köy ya da suyu akmayan bir çeşme gibiyim...

İzahı var ya da yok... ne fark eder ki dönenirken bir semazen gibi neyi kiminle tartışıp da kabul ettireceğim? Sonra da sunulan ithamlarla çok konuştuğuma kani kimi insan ve asla da kızgın değilim onlara üstüne üstük minnettarım bir şekilde beni İlahi Aşka yönlendirdikleri için.

Bedeli var/mış çoğu şeyin meğer hele ki gönül verip gönül gözünüze de sadık kaldınız mı...

Birer mersiye belki de yetim duyguların başıboş salındığı yıllardan konup da bu boş beyaz sayfaya bir de uğradığım ihanet.

Sakıncaları var işte her duygunun da sakıncası var ve her içimizi açtığımızı dost bilip asla da tereddüt etmeden kelimelerin sökün ettiği.

İzafi olduğunu bildiğim kadar da iliklerime kadar üşüdüğüm ve düşe kalka ilerlerken bir de başımı dik tutup asla zarar görmemek adına da Rabbime yalvardığım...

Ve işte bingo!

Sayılar ve de rakamlar...

Hayatımın ilk yirmi beş senesi rakamlarla didinip uğraştığım sözüm ona mesleğimi icra ettiğim akabinde sözcük dağına rast gelip, dağlardan dağlara sektiğim tıpkı inatçı bir keçi gibi bir de yüzümü yasladığım

derken hayatımı kirleten o doğasından uzak kalmak adına böbürlenen kim ise uzağında kaldığım.

İçimde hâsıl olan o sözcük bombardımanı ve asla da engel olamadığım derken kalemi doğal akışına bırakıp müdahale etmeksizin yazmaktan da geri duramadığım ve görünen o ki; kimi zaman yanlış sapaklarda akça pakça yüreğin de deli gibi attığı yamaçlarda yakalandığım hortum.

İçimdeki devingen kız çocuğu ve asla kadın kimliğine riayet edemediğim üstelik hemcinslerime de ihanet ederken.

Yine de sakıncaları olmayan yüreğimin dinmek bitmeyen coşkusu ve de hüznü oysaki mutluluğumla hasbıhal ediyorum ben yazdıkça bu sefer yorgun üç beş cümleden yapılan o çıkarım ne de olsa hüznüne sadık bir yapıdayım bir o kadar hüzünlü kalbimin de tek sahibi ve tek seveni İlahi Güç iken.

Oysaki kimine göre inançsız bir insanım ben ne de olsa insanoğlu tarafından konulan yalan yanlış kuralları asla benimsemiyorum ve bununla ilgili sayısız örnek de verebilirim yakın geçmişime dönüp baktığımda. Misal...

Yüreğimde saklı tuttuğum insanlardan uzak olmayan aslında kendimle baş başa kaldığım o uzun zaman zarfı ve ben aileme çok yakın bir evde ikamet ederken başıma gelmeyen de kalmadığı üstüne üstük demir kapının ardında iç dünyasıyla hemhal ve dış etkenlerden de uzak kaldığıma inanmışken...

Soru mu yok cevabını bilmediğim?

Sadece benliğimle özdeşleşmek adına ve tüm sessizliğimle yaşadığım bir ömrün ardından güven duyduğum ve inandığım dostlarıma dert yanmak demek ki onları ne hakla rahatsız edebilmişim gibilerinden açık uçlu bir soruymuş bu yüreğimin de asparagas gölgelerden illa ki arındırmak adına.

Konuya mademki sevgiden girdik zor mu sahi bir şeylere ya da birilerine bağlanmak? Mesleğime de âşık olduğum dönemde bunun pek çok iş arkadaşşıma itici geldiği ve nihayetinde uygulanan mobing sayesinde meslek hayatımda yeni arayışlara girdiğim.

Sevmek ne kolay oysa yeter ki paradan ve menfaatten uzak tutun ruhunuzu ve asla da kirlenmesine müsaade etmeyin. Demesi de kolay uygulaması da yoksa an itibariyle dik duruşumu sergileyemezdim.

Sevginin bağnaz bir duygu olduğunu s/avunanlar mesela sadece körkütük âşık olduğu karşı cinsin haricinde kimseye karşı da sevgi geliştiremezken kimi insan yeri geldi mi çocuğundan nefret eden ve çocuğunu dayak manyağı yapan insanlar tanıdım ben.

Sevginin emsalsiz coşkusu ve illa ki ilintili iken yaşama sevinci ile derken yelken açtığımız İlahi Aşka ve

buna da vesile olan sayısız etmen... acı gibi ve gördüğünüz zulüm ya da psikolojik baskı.

Baskıdan konu açtık madem kimseyi üstüme tanımıyorum uygulanan baskı konusunda hele ki evde askeri bir disiplinle yetiştirilip çayıra çimene salınmanın da asla mümkün olmadığı.

Şanslı bir çocukluk geçirdiğimi düşünsem de zaman içinde vakıf olduğum üzerimde uygulanan baskının bende ileriki yıllarda epeyce tahribat yaptığı yönünde.

Özgürlük zaten bir ütopya hele ki nüfus cüzdanınız pembe ise bir de herkesin özellikle ailenizin sizden hayli beklentisi var ise.

Her ne kadar şikâyet ediyor gibi gözükssem de hakkını ödeyemem rahmetli babamın: beni gözünden sakınırken ve hayatımı da yönlendirirken yine elimin sıcak sudan soğuk suya sokulmadığı.

Zamanla her şey ve herkes bir şekilde değişime uğruyor ve bendeki mucizevî değişim yazmaya başladıktan sonra oldukça ivme kazandı.

Görüş açım ve gönül gözümle maneviyatın da doruklarına ulaştım desem, yalan olmaz ve akabinde canımı yakan insanların çoğaldığı ve buna müteakip sevdiğim insan sayısında fazlaca bir artış olduğu yönünde ve elbette söz konusu sevgi ise sevdiğiniz insanlardan da aynı şekilde karşılık görme ümidiniz ve kocaman bir yanılğı yine depreşen.

Kimlik değiştiren gölgeler ve yanınızda saf tutarken bir şekilde karşı cephede size gözlerinden kıvılcımlar sıçratan.

Sevgiyi sevmek eğer ki öğrenilmiş bir davranış ise benden çok kim birilerini aynı safiyet ile sevebilir ki, demek mesela.

Her yeni öğretti; her yeni söylem; her yeni yenilgi hele ki şiar edindiğiniz güzellikleri korumak adına taviz vermeden yürümek yolunuzda ve salınmak endamlı bir zikir ile aşktan ve inançtan da asla taviz vermediğiniz.

B/arındığım her gün ve her yeni duygu ve yeni bir coşku iken hâsıl olan kalemi dizginleyemediğiniz.

Ne bir hurafe oysa adına aşk denilen ne de tekdüze bir duygu ve aşkı şiar edinip bir de baş koyduğunuz yolda yalnızlık kaçınılmaz iken oysaki siz asla yalnız olmadığınızda ısrarcı ve gönül gözüyle bağlandığınız kim ise yüreğinize yakın hissettiğiniz.

Günün getirdiği yeni bir çökkünlük ve kırgın yüreğinizin hala taşkın mecrasında biteviye sızlanmayı kesip

İlahi aşka dikmişken gözünüzü her nasılsa isyanın eşiğine gelip de geç kalmadan geri döndüğünüz ve af dilediğiniz yüce Yaratan ve hep de duyan ve hep de affeden oysaki biz insanlar birbirimizi değil affetmek adını çıkarmak adına soluksuz kalıp da can yakmayı meziyet sandığımız...

İstisna belki de tüm olup biten zulmün ve yanlışın adresi iken acımasız ve zalim gölgeler siz hala demlenirken dostluğun sıcak nefesinde üstüne üstük içinizi bozmadan nasıl oluyor da gözleriniz berrak ve yüreğiniz de atılgan bir kaplan gibi cirit atarken hayat denen teranede ve illa ki uyuyup kaldığınız o zaman kaybının hatırına herkesten daha farklı ve coşkulu olmayı da ihmal etmezken...

Birbirimize ihanet etmek çok basit bir ayrıntı gibi gözükse de.

Sevgiden dem vuran bir kalemin dokunuşu asla da kırmadan kalpleri varsın kırık kalpli kalem salınsın sarhoş cümlelerin de peşine düşüp aslında hayatın ta içinde her detayı yüreği ile özümseyip soru sormaktan da imtina edip tabi tutulduğu sınavdan da yüzü akıyla çıkacağına da yüreği ile inanmışken...

Sevgi ve umut asla bu kadar zor olmamıştı desem yeridir hani ne de olsa bozguna uğrayan sevgimi ve hayal teknemi batmasın diye nasıl da ben dalıp çıkıyorum hayatın enginliklerinde ve sığılardan kestiğim umudu sadece aşkla Allah'a havale etmişken...

Bir beden büyük olsa da aşk asla çıkarmayın sırtınızdan ve asla da sevmekten taviz vermeyin hele ki aşkın enginliği coğrafyaları aşarken akla zarar hani sevginin aç gözünde salınan bir hiçliğe denk düşen varlığınızla Hakkın yolunda iseniz üstelik hiçbir Allah'ın kuluna minnet etmeden uğradığınız ihanetleri de yüreğinize gömdüğünüz ve hala saklı tuttuğunuz iyi dilekleriniz kim ise yolunuza çıkan üstüne boca ettiğiniz ne de olsa sevgi evrenin atan kalbi olmaktan asla taviz vermedi ve vermeyecek de tıpkı haykırdığım her rüyayı ben aşk niyetine ruhuma banmışken...